

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

12326 *Llei 25/2014, de 27 de novembre, de Tractats i altres Acords Internacionals.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui veguen i entenguen esta llei.

Sapieu: que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione:

PREÀMBUL

I

La Convenció de Viena sobre el Dret dels Tractats, de 23 de maig de 1969, codifica amb vocació universal les qüestions essencials del procés de subscripció i entrada en vigor dels tractats internacionals subscrits entre estats, així com la seua observança, aplicació i interpretació. Si bé no comprén la regulació de qüestions com la successió d'estats en matèria de tractats o la responsabilitat derivada de l'incompliment, pot continuar considerant-se com el tractat dels tractats i el reflex del dret consuetudinari en la matèria.

La Convenció de Viena sobre el Dret dels Tractats entre Estats i Organitzacions Internacionals o entre Organitzacions Internacionals, de 21 de març de 1986, que encara no ha entrat en vigor, completa l'àmbit d'aplicació material de la Convenció de 1969 i regula els tractats entre un o més estats i una o diverses organitzacions internacionals, així com els tractats subscrits entre organitzacions internacionals.

Espanya és un estat part de la Convenció de Viena de 1969 sobre el Dret dels Tractats i va prestar el consentiment a obligar-se per la Convenció de 1986 el 24 de juliol de 1990. Ambdós convencions configuren el marc de referència de la present llei.

En el nostre ordenament jurídic, l'única norma específica reguladora dels tractats és el Decret 801/1972, de 24 de març, sobre ordenació de l'activitat de l'Administració de l'Estat en matèria de tractats internacionals. En el seu moment, este decret va aconseguir acomodar l'ordenament jurídic espanyol a les exigències de dret internacional en matèria de tractats internacionals i va donar resposta a les remissions al dret intern que feia la Convenció de Viena de 1969.

No obstant això, amb el pas del temps el Decret 801/1972, de 24 de març, ha quedat obsolet tant pel notable desenrotllament experimentat pel dret internacional al llarg de les últimes quatre dècades com pels profunds canvis polítics i constitucionals viscuts per Espanya des de 1972. Això fa totalment necessari reemplaçar el decret per una nova regulació que, de manera sistemàtica i actualitzada, regule l'activitat de l'Estat en matèria de tractats internacionals i altres acords internacionals. Esta necessitat ha sigut subratllada tant per les mateixes administracions públiques com pels àmbits acadèmic i doctrinal.

II

En efecte, el dret internacional contemporani ha conegut un desenrotllament que l'ha col·locat en una situació que poc té ja a veure amb l'existent en el moment d'aprovació del Decret 801/1972, de 24 de març. Les convencions de Viena de 1969 i 1986 són, sens dubte, el marc de referència en matèria de tractats internacionals, però difícilment pot obviar-se l'existència de determinats fenòmens de nou encuny i canvis dins de la

comunitat internacional que també han tingut profundes conseqüències en la pràctica internacional dels estats i, molt en particular, en la seua activitat convencional. Així, en primer lloc, destaca la multiplicació d'organitzacions internacionals amb capacitat, en molts casos, per a subscriure acords internacionals amb els estats. Exemple particularment ressenyable és el de la Unió Europea, ja que tant la seua naturalesa supranacional com l'atribució d'àmplies competències en matèria exterior l'espanten a la subscripció d'acords internacionals, entre els quals destaca per les seues conseqüències per als estats membres la peculiar i complexa categoria dels *acords mixtos* amb països tercers.

En segon terme, cal tindre present que la pràctica en matèria convencional s'ha anat fent cada vegada més intensa, complexa i fèrtil sobre la base del principi d'autonomia de la voluntat, la qual cosa ha donat origen a noves formes d'acords i nous problemes d'aplicació. En este sentit, el dret intern d'un estat pot establir la distinció entre tractats i altres tipus d'acords internacionals, possibilitat que preveuen expressament les convencions de Viena de 1969 i 1986 en els seus respectius articles 2.2. Així, en relació amb les noves formes d'acords, cal esmentar els acords d'execució de tractats internacionals, normalment denominats en la pràctica espanyola «acords internacionals administratius», i la subscripció d'acords internacionals no normatius, sovint denominats «memoràndums d'enteniment» o identificats per mitjà de les sigles MOU derivades de la denominació anglesa *Memoranda of Understanding*, que instrumenten l'assumpció de compromisos polítics. Ara bé, això no impediex de cap manera que coexistisquen categories diferents de les tres regulades per esta llei que es regixen totes pel dret intern dels estats.

Des de la perspectiva interna, els articles 56, 63.2 i 93 a 96 de la Constitució Espanyola de 1978 regulen l'activitat exterior de l'Estat en matèria de tractats internacionals, i en gran manera el Decret 801/1972, de 24 de març, no resulta compatible amb estos. No en va l'entrada en vigor de la Constitució Espanyola va significar, en virtut de l'apartat tercer de la seua disposició derogatòria única, la terminació de vigència d'aquelles parts del Decret 801/1972, de 24 de març, que eren incompatibles amb la carta magna; i tal era el cas almenys dels títols V i VI de l'esmentat decret. Fins al moment, este buit normatiu ha sigut cobert en la pràctica per tres vies principals. En primer lloc, per l'emissió d'un bon nombre de circulars i ordes ministerials que han anat articulant de manera dispersa els tràmits que cal seguir en la tramitació interna dels tractats internacionals i dels altres possibles acords internacionals. En segon lloc, per la tasca interpretadora del Tribunal Constitucional, així com per la labor assessora del Consell d'Estat i de l'Assessoria Jurídica Internacional del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació. I en tercer lloc, donat el silenci del Decret 801/1972, de 24 de març, a propòsit de l'aplicació, els jutges ordinaris també han exercit un paper de primer orde.

Així mateix, el disseny territorial de l'Estat realitzat després de l'entrada en vigor de la Constitució Espanyola de 1978 ha significat el reconeixement a les comunitats autònomes, a través dels seus respectius estatuts d'autonomia, de rellevants competències en matèria d'acció exterior. D'esta manera, com a conseqüència del que preveu l'apartat tercer de l'article 149.1 de la Constitució Espanyola, l'Estat posseïx una competència de caràcter exclusiu en matèria de relacions internacionals que, amb base en una assentada jurisprudència del Tribunal Constitucional, inclou en el seu nucli dur precisament la capacitat de subscriure tractats internacionals, l'anomenat *ius ad tractatum*. No obstant això, les comunitats autònomes tenen competència per a desplegar certes activitats d'acció exterior entre les quals cap, per exemple, la subscripció d'acords internacionals no normatius. També disposen de competència per a subscriure acords internacionals administratius en concreció o execució d'un tractat. Gaudixen, a més, de competències en altres aspectes de l'acció exterior que també tenen conseqüències en la mateixa política exterior de l'Estat en matèria de subscripció de tractats internacionals i que han de ser objecte de regulació per a garantir la seua adequada inserció dins de la competència exclusiva de l'Estat derivada dels articles 97 i 149.1.3a de la Constitució Espanyola. Este és el cas, per exemple, del dret de les comunitats autònomes a proposar

l'obertura de negociacions per a la subscripció de tractats sobre matèries respecte de les quals acrediten un interès justificat, el dret a ser informades de la negociació de tractats internacionals que afecten les seues competències o el dret a sol·licitar al Govern formar part de la delegació espanyola que negocie un tractat internacional que afecte competències de les comunitats autònomes.

Igualment la pertinença d'Espanya a la Unió Europea té profundes repercussions en l'àmbit de la subscripció de tractats internacionals i altres acords internacionals. No en va la Unió gaudix de personalitat jurídica pròpia i d'àmplies competències en matèria exterior, la qual cosa es tradueix en la possibilitat de subscriure acords internacionals amb països tercers o organitzacions internacionals. Els dits acords vinculen tant les institucions de la Unió com els estats membres i són de dispar naturalesa segons siga la competència de la Unió sobre la qual es base. Poden existir, per tant, acords que subscriba només la Unió amb un país tercer o una organització internacional, sense cap participació dels estats membres, si la Unió gaudix de competència exclusiva per a això. Però poden existir acords en què, junt amb la Unió, participen també els estats membres, si es tracta de competències compartides; precisament per este motiu, ha sorgit la peculiar categoria dels *acords mixtos*. Al seu torn, segons siga el seu contingut, naturalesa i finalitat, hi ha una àmplia varietat de possibilitats d'acords: acords d'associació, acords comercials, acords d'adhesió, entre altres. Es tracta, en tot cas, d'un àmbit específic en què el tractament jurídic que done cada estat membre exigix també unes especificitats i una flexibilitat que permeta assumir les peculiaritats derivades de la pertinença a un procés d'integració de caràcter supranacional.

Este escenari exigix una actualització de l'instrument jurídic que regula l'ordenació de l'activitat de l'Estat en matèria de tractats internacionals i altres acords internacionals i aconsella un rang legal per a atendre el que ja van ser recomanacions del Consell d'Estat. En este sentit, quan en el seu moment es preparava el Decret 801/1972, de 24 de març, el Consell d'Estat va cridar l'atenció sobre el fet que «l'interès públic i la seguretat jurídica aconsellen que es dicte una disposició de rang legal» en els seus dictàmens núm. 37.248 i 37.068, de 19 de novembre de 1971. De la mateixa manera, una vegada en vigor la Constitució Espanyola de 1978, el Consell d'Estat va tornar a pronunciar-se en el mateix sentit en ocasió de l'informe que va emetre a propòsit de l'avantprojecte de Llei de tractats que es va preparar en 1985, si bé no va arribar a remetre's a les Corts Generals, en el seu dictamen núm. 47.392, de 21 de febrer de 1985. Això obeix, entre altres aspectes, que «la matèria afecta les relacions entre òrgans constitucionals i així mateix entre els ordenaments jurídics nacional i internacional, regula la producció i aplicació de normes jurídiques convencionals (Constitució Espanyola, article 96) i, finalment, perquè l'article 63.2 de la Constitució Espanyola estableix en realitat una reserva de llei». En efecte, esta disposició estableix que «al rei li correspon manifestar el consentiment de l'Estat per a obligar-se internacionalment per mitjà de tractats, de conformitat amb la Constitució Espanyola i les lleis».

III

Així les coses, el contingut d'esta llei de tractats i altres acords internacionals s'articula entorn de cinc grans títols. El punt de partida el configuren les disposicions generals del títol I, que precisen l'abast material de la llei i inclouen definicions dels principals conceptes manejats en la llei. A continuació, com a nucli fonamental d'esta, es regula en el títol II tot el que es referix a la competència per a la subscripció i la subscripció mateixa dels tractats internacionals, diferenciant, de la mateixa manera que fa el Conveni de Viena de 1969 sobre Dret dels Tractats, entre la representació internacional d'Espanya, el procés de subscripció, la publicació i registre, l'execució i observança i l'esmena, suspensió i denúncia. A partir d'ací, la llei dedica els dos títols següents a la regulació de dos importants modalitats d'acords internacionals de rellevància creixent en la pràctica internacional que, no obstant això, no gaudixen de la naturalesa dels tractats internacionals, a saber, els acords internacionals administratius, títol III, i els acords internacionals no normatius, títol IV. Ambdós modalitats requereixen una regulació dels

aspectes propis de la seua naturalesa, qualificació, tramitació i, segons els casos, publicació o registre administratiu. Finalment, quant a la naturalesa del nostre Estat autònom i les competències assumides en matèria d'acció exterior per les comunitats autònomes a través dels seus respectius estatuts d'autonomia, la llei presta particular atenció a la participació d'estes comunitats autònomes (títol V) tant en la subscripció de tractats internacionals com d'acords administratius i acords no normatius. Finalment, la llei es tanca amb les corresponents disposicions addicionals, derogatòria i finals.

TÍTOL I

Disposicions generals

CAPÍTOL I

Objecte i definicions

Article 1. *Objecte.*

La present llei té com a objecte regular la subscripció i aplicació per Espanya dels tractats internacionals, els acords internacionals administratius i els acords internacionals no normatius definits en l'article 2.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'esta llei es considera com a:

a) «Tractat internacional»: acord subscrit per escrit entre Espanya i un altre o altres subjectes de dret internacional, i regit pel dret internacional, ja conste en un instrument únic o en dos o més instruments connexos i siga quina siga la seua denominació.

b) «Acord internacional administratiu»: acord de caràcter internacional no constitutiu de tractat que és subscrit per òrgans, organismes o ens d'un subjecte de dret internacional competents per raó de la matèria, la subscripció del qual està prevista en el tractat que executa o concreta, el contingut habitual del qual és de naturalesa tècnica siga quina siga la seua denominació i que es regix pel dret internacional. No constituïx acord internacional administratiu el subscrit per eixos mateixos òrgans, organismes o ens quan es regix per un ordenament jurídic intern.

c) «Acord internacional no normatiu»: acord de caràcter internacional no constitutiu de tractat ni d'acord internacional administratiu que subscriu l'Estat, el Govern, els òrgans, organismes i ens de l'Administració General de l'Estat, les comunitats autònomes i ciutats de Ceuta i Melilla, les entitats locals, les universitats públiques i qualssevol altres subjectes de dret públic amb competència per a això, que conté declaracions d'intencions o establix compromisos d'actuació de contingut polític, tècnic o logístic, i no constituïx font d'obligacions internacionals ni es regix pel dret internacional.

d) «Subjecte de dret internacional»: un estat, una organització internacional o un altre ens internacional que gaudisca de capacitat jurídica per a subscriure tractats internacionals.

e) «Plenipotència» o «plens poders»: document que acredita una o diverses persones per a representar Espanya en la negociació, adopció o autenticació del text d'un tractat internacional, per a expressar el consentiment a obligar-se per este o per a executar qualsevol altre acte respecte a un tractat.

f) «Negociació»: procés pel qual s'elabora el text d'un tractat internacional.

g) «Negociador»: el representant del subjecte de dret internacional que participa en l'elaboració i adopció del text d'un tractat internacional.

h) «Adopció»: acte pel qual Espanya expressa el seu acord sobre el text d'un tractat internacional.

i) «Autenticació»: acte pel qual Espanya establix com a correcte, autèntic i definitiu el text d'un tractat internacional.

- j) «Rúbrica»: acte pel qual Espanya autentica un tractat internacional per mitjà d'una firma abreviada o les inicials del plenipotenciari.
- k) «Firma»: acte pel qual Espanya autentica un tractat internacional o manifesta el consentiment a obligar-se per este.
- l) «Firma *ad referendum*»: acte pel qual Espanya firma, sense l'autorització prèvia del Consell de Ministres, un tractat internacional, i que equivaldrà a la firma definitiva una vegada aprovada la firma *ad referendum* pel Consell de Ministres.
- m) «Canvi d'instruments»: acte pel qual Espanya i un altre subjecte de dret internacional autèntiquen o manifesten el consentiment a obligar-se per un tractat constituït per instruments, quan es dispose que este acte tinga eixe efecte o quan conste d'una altra manera que ambdós subjectes de dret internacional han convingut que en tinga.
- n) «Ratificació»: acte, precedit d'una firma d'autenticació, pel qual Espanya fa constar el seu consentiment a obligar-se pel tractat internacional, per mitjà de l'instrument regulat en l'article 22 d'esta llei.
- ñ) «Adhesió»: acte pel qual Espanya fa constar el seu consentiment a obligar-se per un tractat multilateral, quan no ha sigut prèviament firmat o ratificat per Espanya, per mitjà de l'instrument regulat en l'article 22 d'esta llei.
- o) «Acceptació», «aprovació» i «notificació»: denominacions de l'acte, amb idèntics efectes, pel qual Espanya fa constar el seu consentiment a obligar-se per un tractat internacional, s'haja firmat o no el text del tractat.
- p) «Contractant»: subjecte de dret internacional que ha consentit a obligar-se per un tractat internacional haja o no entrat en vigor.
- q) «Part»: subjecte de dret internacional que ha consentit a obligar-se per un tractat internacional i per al qual el dit tractat està en vigor.
- r) «Reserva»: declaració unilateral realitzada per Espanya al firmar, ratificar, acceptar o aprovar un tractat internacional o a l'adherir-s'hi, per a excloure o modificar els efectes jurídics de certes disposicions del tractat en la seua aplicació a Espanya, siga quin siga el seu enunciat o denominació.
- s) «Objecció a una reserva»: declaració unilateral per la qual Espanya expressa la seua disconformitat en relació amb la reserva formulada prèviament per un altre subjecte de dret internacional.
- t) «Declaració interpretativa»: manifestació de voluntat realitzada unilateralment per Espanya per a precisar o aclarir el sentit o abast que atribueix al tractat internacional o a alguna de les seues disposicions, siga quin siga el seu enunciat o denominació.
- u) «Denúncia»: acte pel qual Espanya fa constar el seu consentiment per a donar per finalitzades respecte a si mateix les obligacions derivades d'un tractat.

CAPÍTOL II

Competències en matèria de tractats i altres acords internacionals

Article 3. *Competències del Consell de Ministres.*

Correspondrà al Consell de Ministres:

- Autoritzar la firma dels tractats internacionals i actes de naturalesa semblant a la firma, d'acord amb el que disposa l'article 14.
- Aprovar la seua firma *ad referendum*.
- Autoritzar la seua aplicació provisional, en els termes previstos per la present llei.
- Aprovar i acordar la remissió a les Corts Generals dels projectes de llei orgànica previstos en l'article 93 de la Constitució.
- Acordar la sol·licitud d'autorització prèvia i disposar a este efecte la remissió a les Corts Generals dels tractats internacionals en els supòsits de l'article 94.1 de la Constitució.

f) Disposar la remissió al Congrés dels Diputats i al Senat de la resta dels tractats internacionals als efectes de l'article 94.2 de la Constitució Espanyola.

g) Acordar la manifestació del consentiment d'Espanya per a obligar-se per mitjà d'un tractat internacional i, si és el cas, les reserves que pretenga formular.

h) Conèixer dels acords internacionals administratius i dels no normatius la importància dels quals així ho aconselle.

Article 4. *Competències del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació.*

1. En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, el Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació:

a) Exercirà la competència general en matèria de tractats internacionals i les atribucions que no corresponguen a altres ministeris que, per raó de la matèria, resulten competents en la negociació i seguiment d'estos.

b) Prestarà assistència tècnica, com a departament especialitzat en matèria de dret internacional, als òrgans i ens intervinents en la subscripció de tractats i altres acords internacionals, i els assessorarà en la dita matèria de conformitat amb el que preveu la Llei 52/1997, de 27 de novembre, d'Assistència Jurídica a l'Estat i Institucions Públiques.

c) Farà el seguiment de l'activitat convencional, n'informarà els òrgans col·legiats del Govern i formularà davant d'estos les propostes de decisió que siguen procedents.

2. En relació amb les restants administracions públiques, el Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació exercirà tasques d'assessorament, coordinació i les altres funcions que se li atribueixen en esta llei.

Article 5. *Competències dels departaments ministerials.*

Correspondrà als departaments ministerials respecte dels tractats i altres acords internacionals que els afecten en l'àmbit de les seues competències respectives:

a) La iniciativa en la negociació del tractat o acord.
b) El plantejament, desenvolupament i conclusió de la negociació.
c) La presència i participació en la subscripció, aplicació i seguiment dels tractats o acords.

d) Mantindre informat de la negociació, aplicació i seguiment dels tractats o acords el Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació.

e) La proposta al Consell de Ministres, conjuntament amb el Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, dels acords d'autorització de rúbrica, firma, canvi d'instruments o firma *ad referendum*, als efectes de l'autenticació, així com la proposta de l'aplicació provisional.

Article 6. *Comissió Interministerial de Coordinació en Matèria de Tractats i altres Acords Internacionals.*

Es crea la Comissió Interministerial de Coordinació en Matèria de Tractats i altres Acords Internacionals com a òrgan col·legiat d'intercanvi d'informació i coordinació dels departaments ministerials, la composició i funcionament de la qual es determinaran reglamentàriament.

La dita comissió establirà la manera de fer efectiva la cooperació entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla amb finalitat informativa, i fer efectiva la seua participació en el compliment dels compromisos internacionals formalitzats per Espanya.

Article 7. *Competències de les comunitats autònomes i ciutats de Ceuta i Melilla i entitats locals.*

Les comunitats autònomes podran participar en la subscripció de tractats internacionals. Així mateix, les comunitats autònomes i ciutats de Ceuta i Melilla i les entitats locals podran subscriure altres acords internacionals en el marc de les competències que els atorguen els tractats internacionals, la Constitució Espanyola, els estatuts d'autonomia i la resta de l'ordenament jurídic, en els termes establits en el títol V d'esta llei.

TÍTOL II

Dels tractats internacionals

CAPÍTOL I

Representació internacional d'Espanya

Article 8. *Denominació de l'Estat espanyol.*

La denominació oficial de l'Estat espanyol en els tractats internacionals serà «Regne d'Espanya».

Article 9. *Nomenament de representants d'Espanya.*

El ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, a proposta del ministeri o ministeris competents per raó de la matèria, nomenarà els representants d'Espanya per a l'execució de qualsevol acte internacional relatiu a un tractat internacional.

Article 10. *Plens poders.*

1. Per a executar en representació d'Espanya qualsevol acte internacional relatiu a un tractat i, en particular, per a negociar, adoptar i autenticar el seu text, així com per a manifestar el consentiment d'Espanya a obligar-se pel tractat, la persona o persones que els duguen a terme hauran d'estar proveïdes d'una plenipotència firmada pel ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació en nom del rei.

2. No necessitaran plenipotència per a representar Espanya:

a) El rei, el president del Govern i el ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació.
b) Els caps de missió diplomàtica i de representació permanent davant d'una organització internacional per a la negociació, adopció i autenticació del text d'un tractat internacional entre Espanya i l'estat o organització davant del qual es troben acreditats.

c) Els caps de missió especial enviats a un o més estats estrangers per a la negociació, adopció i autenticació del text d'un tractat internacional entre Espanya i qualsevol dels estats a què ha sigut enviada la missió.

d) Els representants acreditats davant d'una conferència internacional o davant d'una organització internacional o un dels seus òrgans, per a la negociació, adopció i autenticació del text d'un tractat internacional elaborat en el si de la dita conferència, organització o òrgan.

3. L'execució d'un acte internacional relatiu al procés de subscripció d'un tractat internacional per persona no proveïda de plenipotència no produirà efectes jurídics, llevat que el ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació convalide l'acte.

CAPÍTOL II

Subscripció dels tractats internacionals

Article 11. *Negociació.*

1. Els departaments ministerials negociaran els tractats internacionals en l'àmbit de les seues competències respectives, en coordinació amb el Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació.

2. L'obertura del procés de negociació d'un tractat internacional se sotmetrà a previ coneixement dels òrgans col·legiats del Govern a través de la Comissió General de Secretaris d'Estat i Subsecretaris. A este efecte, el Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, a iniciativa dels ministeris interessats, elevarà un informe amb la relació dels processos de negociació l'obertura dels quals es proposa, que inclourà una valoració sobre l'oportunitat de cada un d'estos en el marc de la política exterior espanyola.

3. Les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla podran participar en les negociacions d'un tractat internacional en els termes que preveu el títol V.

Article 12. *Adopció.*

Correspondrà als negociadors adoptar el text d'un tractat internacional. En el supòsit d'un text elaborat per una conferència internacional, o en el si d'una organització internacional, l'adopció es realitzarà de conformitat amb el reglament de la dita conferència, les regles de l'organització i, a falta d'això, d'acord amb les normes generals de dret internacional.

Article 13. *Autenticació.*

1. El text d'un tractat internacional s'autenticarà per mitjà del procediment que en este es prescriba o convinguen els negociadors. En defecte de previsió o acord, el text quedarà establert com a autèntic per mitjà de la firma, la firma *ad referendum* o la rúbrica posades en el text del tractat o en l'acta final de la conferència internacional en què figure el dit text.

2. Els tractats internacionals de caràcter bilateral subscrits per Espanya estaran sempre redactats en espanyol i així es farà constar en estos, sense perjudici que també puguen estar-ho en una altra o altres llengües espanyoles que siguen cooficials en una comunitat autònoma o en llengües estrangeres.

Article 14. *Autorització de firma i actes de naturalesa semblant.*

1. El Consell de Ministres autoritzarà la rúbrica, firma o canvi d'instruments, segons siga el cas, d'un tractat internacional, i aprovarà la seua firma *ad referendum*.

La proposta al Consell de Ministres serà elevada pel ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació i, si és el cas, conjuntament amb el titular del departament ministerial que siga competent per raó de la matèria.

2. El president del Govern i el ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació podran firmar *ad referendum* qualsevol tractat internacional. La firma *ad referendum* per qualsevol altre representant d'Espanya necessitarà l'autorització del ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació.

El ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, conjuntament amb el titular del departament ministerial competent per raó de la matèria, elevarà la firma *ad referendum* per a la seua aprovació al Consell de Ministres i comunicarà l'aprovació al depositari o, si és el cas, a la contrapart.

3. L'aprovació pel Consell de Ministres de la firma *ad referendum* d'un tractat equivaldrà a la firma definitiva amb efectes d'autenticació.

Article 15. *Aplicació provisional.*

1. El Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, i a iniciativa motivada del departament competent per a la seua negociació, autoritzarà l'aplicació provisional, total o parcial, d'un tractat internacional abans de la seua entrada en vigor. El Ministeri de la Presidència comunicarà l'acord d'autorització a les Corts Generals.

2. L'aplicació provisional no podrà autoritzar-se respecte dels tractats internacionals a què es referix l'article 93 de la Constitució Espanyola.

3. En cas que es tracte d'un tractat internacional comprés en algun dels supòsits de l'article 94.1 de la Constitució Espanyola, si les Corts Generals no concedixen la preceptiva autorització per a la conclusió del dit tractat, el ministre d'Assumptes Exteriors i Cooperació notificarà immediatament als altres contractants, entre els quals el tractat s'aplica provisionalment, la intenció d'Espanya de no arribar a ser part en este, i acabarà en eixe moment la seua aplicació provisional.

4. El Consell de Ministres autoritzarà l'aplicació provisional dels tractats internacionals que impliquen obligacions financeres per a la Hisenda Pública i el desembossament de fons amb caràcter previ a la seua ratificació i entrada en vigor, a iniciativa motivada del departament competent, sempre que existisca crèdit adequat i suficient en els Pressupostos Generals de l'Estat, d'acord amb el calendari de pagaments previst, amb un informe previ del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques i a proposta del ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació.

Article 16. *Manifestació del consentiment a obligar-se per un tractat.*

1. El Consell de Ministres acordarà la manifestació del consentiment d'Espanya a obligar-se per un tractat internacional, de conformitat amb la Constitució Espanyola i les lleis, en la forma convinguda pels negociadors.

2. En els supòsits de tractats que puguen estar inclosos en els articles 93 i 94.1 de la Constitució Espanyola, els representants d'Espanya només podran convindre aquelles formes de manifestació del consentiment que permeten l'obtenció de l'autorització de les Corts Generals prèviament a la conclusió del tractat.

Article 17. *Tràmits interns previs a la manifestació del consentiment a obligar-se per un tractat internacional.*

1. La manifestació del consentiment a obligar-se per un tractat internacional dels previstos en els articles 93 i 94.1 de la Constitució Espanyola requerirà l'autorització prèvia de les Corts Generals en els termes establits en els dits preceptes.

2. El Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, vist l'informe de l'Assessoria Jurídica Internacional sobre la tramitació del tractat i en coordinació amb el ministeri competent per raó de la matèria objecte del tractat, elevarà al Consell d'Estat, d'acord amb l'article 22.1 de la Llei Orgànica 3/1980, de 22 d'abril, del Consell d'Estat, la consulta sobre la necessitat d'autorització de les Corts Generals amb caràcter previ a la prestació del consentiment a obligar-se per un tractat. Així mateix, li correspondrà proposar al Consell de Ministres, previ dictamen del Consell d'Estat, l'enviament del tractat a les Corts Generals amb eixe fi.

3. El Consell de Ministres remetrà a les Corts Generals el tractat, acompanyat dels informes i dictàmens existents, així com de qualsevol altre possible document annex o complementari del tractat, les reserves o declaracions que es propose formular Espanya o hagen realitzat altres estats, així com la indicació, si és el cas, de l'existència d'aplicació provisional del tractat.

Article 18. *Informació al Congrés dels Diputats i al Senat.*

1. De conformitat amb el que estableix l'article 94.2 de la Constitució Espanyola, el Govern informarà immediatament el Congrés dels Diputats i el Senat de la conclusió de

tot tractat internacional i els remetrà el seu text complet, junt amb les reserves formulades i les declaracions que Espanya haja realitzat, amb els informes i dictàmens demanats.

2. Respecte de tot tractat, les cambres i les seues comissions podran demanar, a través dels presidents d'aquelles, la informació i col·laboració que necessiten del Govern i els seus departaments i de qualssevol autoritats de l'Estat i de les comunitats autònomes i ciutats de Ceuta i Melilla.

Article 19. *Control previ de constitucionalitat.*

El control previ de constitucionalitat dels tractats internacionals previst en l'article 95 de la Constitució Espanyola es tramitarà de conformitat amb el que preveu l'article 78 de la Llei Orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional, i els reglaments del Congrés dels Diputats i del Senat.

Article 20. *Canvi o depòsit dels instruments de ratificació, acceptació, aprovació i adhesió.*

El Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació adoptarà les mesures pertinents per a procedir al canvi, depòsit o notificació als contractants o al depositari dels instruments per mitjà dels quals es manifesta el consentiment d'Espanya a obligar-se per un tractat internacional.

Article 21. *Reserves i declaracions.*

1. La manifestació del consentiment d'Espanya a obligar-se per mitjà d'un tractat internacional anirà acompanyada, si és el cas, de les reserves i declaracions que Espanya haja decidit formular.

2. En cas de tractats internacionals que necessiten l'autorització parlamentària a què es referix l'article 17, la manifestació del consentiment anirà acompanyada, si és el cas, de les reserves i declaracions en els termes en què hagen sigut autoritzades per les Corts Generals.

3. El Govern informarà les Corts Generals respecte de les acceptacions o objeccions que haja formulat a les reserves emeses per les altres parts contractants en els tractats internacionals prèviament autoritzats per les cambres.

Article 22. *Firma de l'instrument de manifestació del consentiment pel rei.*

El rei, amb la ratificació del ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, firmarà els instruments de ratificació i d'adhesió que manifesten el consentiment d'Espanya a obligar-se per un tractat internacional.

CAPÍTOL III

Publicació i registre dels tractats internacionals

Article 23. *Publicació en el Boletín Oficial del Estado i entrada en vigor.*

1. Els tractats internacionals vàlidament subscrits es publicaran íntegrament en el «Boletín Oficial del Estado». La dita publicació haurà de produir-se en el moment de l'entrada en vigor del tractat per a Espanya o abans si es coneix fefaentment la data de la seua entrada en vigor.

2. Si s'ha convingut l'aplicació provisional d'un tractat o de part d'este, es procedirà a publicar-lo immediatament. En el seu moment es publicarà la data de l'entrada en vigor per a Espanya o, si és el cas, aquella en què acabe la seua aplicació provisional.

3. Els tractats internacionals formaran part de l'ordenament jurídic intern una vegada publicats en el «Boletín Oficial del Estado».

Article 24. *Contingut de la publicació.*

1. La publicació d'un tractat internacional en el «Boletín Oficial del Estado» inclourà el text íntegre del tractat junt amb qualssevol instruments i documents annexos o complementaris, així com els actes unilaterals dependents del tractat. A més, es publicarà la data d'entrada en vigor del tractat i, si és el cas, la d'aplicació provisional i la seua terminació.

2. Així mateix es publicarà en el Boletín Oficial del Estado qualsevol acte posterior que afecte l'aplicació d'un tractat internacional.

Article 25. *Registre.*

1. De conformitat amb el que estableix l'article 102 de la Carta de les Nacions Unides, el Govern, a través del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, registrarà en la Secretaria de les Nacions Unides els tractats bilaterals en què Espanya siga part, així com els tractats multilaterals de què Espanya siga depositària. Mesures semblants s'adoptaran en qualsevol altra organització internacional en què siga procedent.

2. El Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació comunicarà a la Secretaria de les Nacions Unides, i a qualsevol altra organització internacional a la qual siga procedent, tot acte ulterior realitzat per Espanya que modifique o suspenga els dits tractats internacionals, o que pose terme a la seua aplicació.

Article 26. *Custòdia i depòsit.*

1. El Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació custodiarà els textos originals dels tractats internacionals subscrits per Espanya o, si és el cas, els exemplars autoritzats d'estos, així com els de qualsevol altre instrument o comunicació relatius a un tractat.

2. En cas que Espanya siga designada depositària d'un tractat internacional, les funcions corresponents seran exercides pel Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació.

Article 27. *Publicacions periòdiques.*

Sense perjudi de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado», el Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació publicarà periòdicament col·leccions de tractats en vigor en què Espanya siga part.

CAPÍTOL IV

Aplicació i interpretació dels tractats internacionals

Article 28. *Eficàcia.*

1. Les disposicions dels tractats internacionals vàlidament subscrits només podran ser derogades, modificades o suspeses en la forma prevista en els mateixos tractats o d'acord amb les normes generals de dret internacional.

2. Els tractats internacionals vàlidament subscrits i publicats oficialment produiran efectes a Espanya des de la data que el tractat determine o, a falta d'això, a partir de la data de la seua entrada en vigor.

Article 29. *Observança.*

Tots els poders públics, òrgans i organismes de l'Estat hauran de respectar les obligacions dels tractats internacionals en vigor en què Espanya siga part i vetllar per l'adequat compliment dels dits tractats.

Article 30. *Execució.*

1. Els tractats internacionals seran aplicables directament, a menys que del seu text es desprenga que la dita aplicació queda condicionada a l'aprovació de les lleis o disposicions reglamentàries pertinents.

2. El Govern remetrà a les Corts Generals els projectes de llei que es requerisquen per a l'execució d'un tractat internacional.

3. El Govern, les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla adoptaran les mesures necessàries per a l'execució dels tractats internacionals en què Espanya siga part en el que afecte matèries de les seues competències respectives.

Article 31. *Prevalença dels tractats.*

Les normes jurídiques contingudes en els tractats internacionals vàlidament subscrits i publicats oficialment prevaldran sobre qualsevol altra norma de l'ordenament intern en cas de conflicte amb estes, excepte les normes de rang constitucional.

Article 32. *Declaració d'inconstitucionalitat.*

La declaració d'inconstitucionalitat dels tractats internacionals es tramitarà pel procediment regulat en el títol II de la Llei Orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional.

Article 33. *Efectes jurídics de les reserves, àmbit territorial, clàusula de la nació més afavorida i aplicació de tractats successius concernents a la mateixa matèria.*

1. De conformitat amb les normes generals de dret internacional i segons el que preveu el mateix tractat, es determinaran:

- a) Els efectes jurídics de les reserves que afecten les disposicions d'un tractat internacional del qual Espanya siga part.
- b) Els efectes jurídics de les objeccions a estes reserves.
- c) L'àmbit d'aplicació territorial del tractat.

2. Els efectes jurídics de la clàusula de la nació més afavorida inserida en tractats internacionals en què Espanya siga part es determinaran de conformitat amb les normes de dret internacional.

3. Quan Espanya siga part en dos o més tractats internacionals successius relatius a la mateixa matèria, la determinació de les disposicions que hagen de prevaldre s'efectuarà en la forma prevista en els dits tractats i, a falta d'això, d'acord amb les normes generals de dret internacional.

Article 34. *Retirada de les reserves i de les objeccions a les reserves.*

1. La retirada de les reserves, així com de les declaracions o objeccions que Espanya haja formulat, requerirà l'autorització del Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació. Així mateix, el Consell de Ministres prendrà coneixement i, si és el cas, acceptarà la retirada de reserves i declaracions formulades per altres parts.

2. Quan la retirada afecte reserves i declaracions aprovades per les Corts Generals, es requerirà la seua autorització prèvia. En els altres casos les Corts Generals seran informades d'això.

Article 35. *Regles d'interpretació.*

1. Les disposicions dels tractats internacionals s'interpretaran d'acord amb els criteris establits per les normes generals de dret internacional, els consagrats en els

articles 31 a 33 de la Convenció de Viena de 23 de maig de 1969 sobre Dret dels Tractats i els continguts en el mateix tractat.

2. En la interpretació dels tractats internacionals constitutius d'organitzacions internacionals i de tractats adoptats en l'àmbit d'una organització internacional, es tindrà en compte tota norma pertinent de l'organització.

3. Les disposicions de tractats internacionals afectades per declaracions formulades per Espanya s'interpretaran d'acord amb el sentit conferit en estes.

4. Les disposicions dictades en execució de tractats internacionals en què Espanya siga part s'interpretaran de conformitat amb el tractat que despleguen.

5. Els dubtes i discrepàncies sobre la interpretació i el compliment d'un tractat internacional del qual Espanya siga part seran sotmeses al dictamen del Consell d'Estat, d'acord amb el que disposa la Llei Orgànica 3/1980, de 22 d'abril, del Consell d'Estat, pel ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació en coordinació amb el ministeri competent per raó de la matèria.

CAPÍTOL V

Esmena, denúncia i suspensió dels tractats internacionals

Article 36. *Esmena.*

1. L'esmena d'un tractat internacional es durà a terme en la forma que s'hi preveu o, a falta d'això, per mitjà de la conclusió entre les parts d'un nou tractat.

2. Quan el tractat internacional preveja un procediment d'esmena que no requerisca la conclusió d'un nou tractat internacional se seguirà en el dret intern espanyol algun dels procediments següents:

a) Presa de coneixement pel Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, d'una esmena que entre en vigor directament, en virtut del procediment previst en el tractat i sense necessitat de cap decisió addicional per l'estat part.

b) Acceptació o rebuig pel Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, d'una esmena adoptada que pugua ser acceptada o rebutjada per l'estat part en el termini establert per a això pel tractat.

Transcorregut el dit termini sense oposició, l'esmena es considerarà tàcitament acceptada, i el Consell de Ministres, a proposta del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, prendrà coneixement de la seua entrada en vigor.

Article 37. *Denúncia i suspensió.*

1. El Consell de Ministres podrà acordar la denúncia o la suspensió de l'aplicació d'un tractat internacional, a proposta del ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, en coordinació amb el ministeri competent per raó de la matèria objecte del tractat, d'acord amb les normes del mateix tractat o a les normes generals de dret internacional.

2. Per raons d'urgència degudament justificades, el ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, i si és el cas, en coordinació amb el ministeri competent en relació amb la matèria objecte del tractat, podrà decidir la suspensió de l'aplicació d'un tractat, i demanarà amb caràcter immediat l'aprovació del Consell de Ministres.

3. No obstant el que disposen els apartats anteriors, els tractats internacionals compresos en els articles 93 i 94.1 de la Constitució Espanyola només podran ser denunciats amb l'autorització prèvia de les Corts Generals, de conformitat amb allò que disposa l'article 96.2 de la Constitució Espanyola.

4. El Govern informarà immediatament les Corts Generals de la denúncia o de la suspensió de l'aplicació d'un tractat internacional.

5. Quan s'acorde la suspensió de l'aplicació d'un tractat internacional l'autorització del qual haja sigut aprovada per les Corts Generals, el Govern sol·licitarà amb caràcter

immediat la ratificació de la suspensió per estes. Si les Corts Generals no aproven esta ratificació, el Govern revocarà l'acord de suspensió de l'aplicació del tractat.

TÍTOL III

Dels acords internacionals administratius

Article 38. *Requisits.*

1. Els òrgans, organismes i ens de les administracions públiques podran subscriure acords internacionals administratius en execució i concreció d'un tractat internacional quan el mateix tractat així ho preveja.

2. Els acords internacionals administratius només podran ser firmats per les autoritats designades en el mateix tractat internacional o, a falta d'això, pels titulars dels òrgans, organismes i ens de les administracions públiques competents per raó de la matèria.

3. Els acords internacionals administratius hauran de respectar el contingut del tractat internacional que els done cobertura, així com els límits que el dit tractat haja pogut establir per a la seua subscripció. Hauran de ser redactats en castellà com a llengua oficial de l'Estat, sense perjudi de la seua possible redacció en altres llengües cooficials de les comunitats autònomes.

4. En els acords internacionals administratius regulats per la present llei s'inclourà, en tot cas, la referència a «Regne d'Espanya» junt amb la menció de l'òrgan, organisme o ens que els subscriga.

Article 39. *Informe.*

1. Tots els projectes d'acords internacionals administratius seran remesos al Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació abans de la seua firma perquè l'Assessoria Jurídica Internacional emeta un informe preceptiu sobre la seua naturalesa i formalització. En particular, dictaminarà sobre si el dit projecte hauria de formalitzar-se com a tractat internacional o com a acord internacional no normatiu. Així mateix, abans que es firme, el Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació remetrà al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques aquells que comporten compromisos financers perquè informe sobre l'existència de finançament pressupostari adequada i suficient per a atendre estos compromisos.

2. El termini per a l'emissió dels informes de l'Assessoria Jurídica Internacional i del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques serà de deu dies, respectivament.

Article 40. *Tramitació interna.*

1. Els acords internacionals administratius no exigiran la tramitació prevista en el títol II d'esta llei. Els signataris tindran autonomia per a decidir el procediment, que haurà de respectar, en tot cas, el que estableix el tractat que li done cobertura.

2. El Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, prendrà coneixement de la subscripció dels acords internacionals administratius quan la seua importància o abast així ho aconselle.

Article 41. *Publicació i entrada en vigor.*

1. De conformitat amb la legislació en vigor, els acords internacionals administratius es publicaran en el Butlletí Oficial corresponent a l'administració pública que els firme, amb indicació de la data de la seua entrada en vigor.

2. Els que corresponga publicar en el «Boletín Oficial del Estado» ho seran per resolució del secretari general tècnic del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació.

3. Sense perjudi d'allò que s'assenyala en l'apartat 1 anterior, i als efectes de publicitat, tots els acords internacionals administratius es publicaran en el «Boletín Oficial del Estado».

4. Els acords internacionals administratius vàlidament subscrits, una vegada publicats en el «Boletín Oficial del Estado», formaran part de l'ordenament intern.

Article 42. *Recopilacions.*

El Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació publicarà periòdicament col·leccions d'acords internacionals administratius subscrits per Espanya.

TÍTOL IV

Dels acords internacionals no normatius

Article 43. *Naturalesa.*

Els acords internacionals no normatius no constituïxen font d'obligacions internacionals.

Article 44. *Competència.*

El Govern, els departaments ministerials, els òrgans, organismes i ens de l'Administració General de l'Estat, les comunitats autònomes, les ciutats de Ceuta i Melilla, les entitats locals, les universitats públiques i qualssevol altres subjectes de dret públic amb competència per a això, podran establir acords internacionals no normatius amb òrgans, organismes, ens, administracions i personificacions d'altres subjectes de dret internacional en l'exercici de les seues competències respectives.

Article 45. *Informe.*

Pel que fa als projectes d'acords internacionals no normatius, emetrà informe el servei jurídic respectiu de l'òrgan o organisme públic que els subscriga sobre la seua naturalesa, procediment i instrumentació més adequada segons el dret internacional; en particular, dictaminarà sobre si el dit projecte hauria de formalitzar-se com a tractat internacional o com a acord internacional administratiu. Així mateix, informará sobre la competència per a subscriure'l i sobre la seua adequació a l'orde constitucional de distribució de competències. En l'expedient relatiu a acords no normatius que impliquen obligacions financeres s'acreditarà l'existència de finançament pressupostari adequat i suficient per a atendre els compromisos que se'n deriven per mitjà d'informe del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

Article 46. *Tramitació interna.*

1. Els acords internacionals no normatius no exigiran la tramitació prevista en el títol II. Els signataris tenen autonomia per a decidir el procediment.

2. El Consell de Ministres, a proposta conjunta del ministre d'Assumptes Exteriors i de Cooperació i del competent per raó de la matèria, prendrà coneixement de la subscripció dels acords internacionals no normatius quan la seua importància així ho aconselle d'acord amb la valoració conjunta dels dits ministres.

Article 47. *Menció expressa de l'Estat.*

En els acords internacionals no normatius s'hi inclourà en tot cas la referència a «Regne d'Espanya» junt amb la menció del signatari.

Article 48. *Registre.*

De conformitat amb la legislació en vigor, una vegada firmat l'acord internacional no normatiu, se'n remetrà una còpia al Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació per a la seua inscripció en el registre administratiu dels dits acords.

TÍTOL V

De les comunitats autònomes, les ciutats de Ceuta i Melilla i entitats locals

CAPÍTOL I

La participació de les comunitats autònomes en la subscripció de tractats internacionals

Article 49. *Proposta d'obertura de negociacions.*

Les comunitats autònomes podran sol·licitar al Govern l'obertura de negociacions per a la subscripció de tractats internacionals que tinguen com a objecte matèries de la seua competència o interès específic, o per afectar de manera especial el seu respectiu àmbit territorial. El Govern resoldrà motivadament sobre la dita sol·licitud, a proposta del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, amb un informe previ del d'Hisenda i Administracions Públiques sobre la seua adequació a l'orde constitucional de distribució de competències, i del competent per raó de la matèria.

Article 50. *Deure d'informació.*

1. El Govern, a través del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, remetrà a les comunitats autònomes informació sobre la negociació d'aquells tractats internacionals que tinguen com a àmbit matèries de la seua competència o interès específic o per afectar de manera especial el seu respectiu àmbit territorial.

2. Les comunitats autònomes podran remetre al Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació les observacions que estimen convenientes sobre la negociació. La decisió adoptada sobre les observacions haurà de ser motivada i comunicada a les comunitats autònomes.

3. Les comunitats autònomes seran informades dels tractats conclusos per Espanya que afecten les seues competències, siguen del seu específic interès o incidisquen de manera especial en el seu àmbit territorial.

Article 51. *Participació en la delegació espanyola.*

1. Les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla podran sol·licitar al Govern formar part de la delegació espanyola que negocie un tractat internacional que tinga com a objecte matèries de la seua competència o interès específic o per afectar de manera especial el seu respectiu àmbit territorial.

2. El Govern decidirà motivadament, a proposta conjunta del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació i del competent per raó de la matèria, sobre la procedència de la dita participació. La decisió adoptada sobre la sol·licitud haurà de ser comunicada a les comunitats i ciutats autònomes.

CAPÍTOL II

Subscripció d'acords internacionals administratius i no normatius per les comunitats autònomes, les ciutats de Ceuta i Melilla i les entitats locals

Article 52. Subscripció d'acords internacionals administratius.

1. Les comunitats autònomes podran subscriure acords internacionals administratius en execució i concreció d'un tractat internacional quan tinguen com a àmbit matèries pròpies de la seua competència i amb subjecció al que dispose el mateix tractat internacional. Així mateix, quan tinguen com a àmbit matèries pròpies de la seua competència podran subscriure'ls les ciutats autònomes i les entitats locals.

2. Els requisits, tramitació interna, publicació i entrada en vigor d'estos acords internacionals administratius, sense perjudici del que es disposa en l'apartat següent, es regiran pel que preveu el títol III de la present llei.

3. Els projectes d'acords internacionals administratius seran remesos al Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació abans de ser firmats perquè informe l'Assessoria Jurídica Internacional sobre la seua naturalesa, procediment i més adequada instrumentació segons el dret internacional. En particular, dictaminarà sobre si el dit projecte hauria de formalitzar-se com a tractat internacional o com a acord internacional administratiu. Per a l'emissió del seu informe, el Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació demanarà tots els altres que jutge necessaris. El termini per a l'emissió de l'informe serà de deu dies.

Article 53. Subscripció d'acords internacionals no normatius.

1. Les comunitats autònomes podran establir acords internacionals no normatius en les matèries que siguen pròpies de la seua competència. Així mateix, quan tinguen com a àmbit matèries pròpies de la seua competència podran subscriure'ls les ciutats de Ceuta i Melilla i les entitats locals.

2. La tramitació interna i registre d'estos acords internacionals no normatius, sense perjudici del que es disposa en l'apartat 3 següent, es regiran pel que preveu el títol IV de la present llei.

3. Els projectes d'acords internacionals no normatius seran remesos al Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació abans de ser firmats perquè informe l'Assessoria Jurídica Internacional sobre la seua naturalesa, procediment i més adequada instrumentació segons el dret internacional. En particular, dictaminarà sobre si el dit projecte hauria de formalitzar-se com a tractat internacional o com a acord internacional administratiu. Per a l'emissió del seu informe, el Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació demanarà tots els altres que jutge necessaris. El termini per a l'emissió de l'informe serà de deu dies.

Disposició addicional primera. Comunicació a altres subjectes de dret internacional.

El Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació comunicarà la present llei a tots els subjectes de dret internacional amb què Espanya manté relacions, incloent-hi les organitzacions internacionals de les quals és membre.

Disposició addicional segona. Règim de l'acció exterior de la Unió Europea.

El que disposa la present llei s'entén sense perjudici de les peculiaritats que en matèria d'acords internacionals puguen derivar-se per a Espanya com a conseqüència de l'obligació de compliment del dret de la Unió Europea, en especial de les disposicions del Tractat de la Unió Europea i del Tractat de Funcionament de la Unió Europea que regulen l'acció exterior de la Unió.

Disposició addicional tercera. *Sotmetiment al principi d'estabilitat pressupostària.*

De conformitat amb l'article 135 de la Constitució Espanyola i, en particular, amb el que estableix l'article 7.3 de la Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera, tots els tractats internacionals, acords internacionals administratius i no normatius que hagen de subscriure's hauran de supeditar-se de manera estricta al compliment de les exigències dels principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera. Amb este fi, en l'expedient relatiu a aquells tractats o acords que impliquen obligacions financeres per a la Hisenda Pública haurà de constar la valoració de les seues repercussions i efectes sobre els gastos i ingressos públics, presents i futurs, i acreditar, si és el cas, l'existència de finançament pressupostari adequat i suficient per a atendre els compromisos que se'n deriven.

Disposició addicional quarta. *Contribucions o aportacions que realitze l'Administració General de l'Estat així com els organismes públics dependents d'esta no previstes en tractats i acords internacionals.*

La subscripció o formalització d'instruments jurídics diferents dels definits en els apartats a), b) i c) de l'article 2 de la present llei, a través dels quals l'Administració General de l'Estat o els organismes públics dependents d'esta es comprometen a realitzar contribucions o aportacions a organismes o programes internacionals, públics o privats, encara que no se subjecten al dret internacional, haurà de ser autoritzada pel Consell de Ministres, a proposta del departament competent, amb un informe previ del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació sobre la seua adequació als fins, directrius i objectius de la política exterior i sobre la seua naturalesa, procediment i més adequada instrumentació jurídica. L'expedient que s'eleva al Consell de Ministres haurà d'anar acompanyat necessàriament de l'informe favorable del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

Disposició addicional quinta. *Actes d'aplicació de tractats internacionals per a evitar la doble imposició i acords sobre preus de transferència.*

No queden subjectes a les disposicions de la present llei els actes d'aplicació dels tractats internacionals per a evitar la doble imposició, en particular els acords amistosos de resolució dels conflictes en l'aplicació dels tractats per a evitar la doble imposició. No hi queden tampoc subjectes els acords entre administracions tributàries per a la valoració de les operacions efectuades amb persones o entitats vinculades.

Disposició addicional sexta. *Règim foral basc.*

Les institucions competents del País Basc participaran en la delegació espanyola que negocie un tractat internacional que tinga com a àmbit drets històrics tant si la seua actualització general ha sigut duta a terme per l'Estatut d'Autonomia com en aquells altres casos en què l'actualització singular d'aquells haja sigut feta pel legislador ordinari en el marc de la disposició addicional primera de la Constitució i, si és el cas, de l'Estatut d'Autonomia per al País Basc.

Disposició addicional setima. *Règim específic de la Comunitat Foral de Navarra.*

Les institucions competents de Navarra participaran en la delegació espanyola que negocie un tractat internacional que tinga com a àmbit drets històrics tant si la seua actualització general ha sigut duta a terme per la Llei orgànica de reintegració i millorament del règim foral de Navarra com en aquells altres casos en què l'actualització singular d'aquells haja sigut feta pel legislador ordinari en el marc de la disposició addicional primera de la Constitució i, si és el cas, de la Llei orgànica de reintegració i millorament del règim foral de Navarra.

Disposició addicional octava. *Accessibilitat en la pàgina web del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació.*

La publicació de col·leccions de tractats i acords en vigor prevista en els articles 27 i 42 serà accessible a través de la pàgina web del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació.

Disposició derogatòria. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen a la present llei i, en particular, el Decret 801/1972, de 24 de març, sobre ordenació de l'activitat de l'Administració de l'Estat en matèria de tractats internacionals.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

La present llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.3a de la Constitució Espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de relacions internacionals.

Disposició final segona. *Registre d'acords internacionals no normatius.*

El Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació adoptarà les mesures pertinents per a la posada en marxa i administració del registre administratiu dels acords internacionals no normatius, la publicitat dels quals es regirà per les disposicions reguladores de la publicitat dels registres administratius.

Disposició final tercera. *Desplegament normatiu.*

S'autoritza el Govern i els titulars dels departaments ministerials, en els àmbits de les seues competències respectives, a dictar les disposicions que resulten necessàries per a l'adequat desenrotllament del que estableix la present llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor als vint dies de ser publicada en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 27 de novembre de 2014.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY